

Za zdí schovaná,
pořád na nohou, už od rána.
Nemá už co říct a nemá ani chuť,
nemodlí se, nemodlí se,
buď jak buď, teď Bůh jí sud'.

Bára ví, když celý město spí,
že ráno za tou zdí se sama probudí
a nikdo kolem ní
jen vlci hladoví svou ovci uloví.

Pořád po nich jdou lovci bez tváří,
světla drahých aut jim oči ozáří.
Je jich mnohem víc - odložených těl
jen tak do ulic - láska na příděl.

Bára ví, když celý město spí,
že ráno za tou zdí se sama probudí
a nikdo kolem ní
jen vlci hladoví svou ovci uloví.

Hej, Báro běž už domů,
vždyť už bude tma.
No není zrovna málo,
víš, že noc je tady zlá.
Vlci už si zuby brousí,
maj na tebe chuť,
tak silná buď.

Bára ví, když celý město spí,
že ráno za tou zdí se sama probudí.

Bára ví, když celý město spí,
že ráno za tou zdí se sama probudí
a nikdo kolem ní
jen vlci hladoví svou ovci uloví.

Mívá strach
a přesto za zdí zkouší spát
a když má chuť tak krouží tmou
a když ji hvězdy zvou
tak si zatančí